

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 289

Červenec - Srpen 1979

21. SRPEN 1968

Uplynulo 11 let od sovětské invaze a okupace Československa. Po 11 let jsme tomuto výročí říkali "Den sovětské hanby". Dnes si však klademe otázku, zda tento název je opravdu správný. Slovo hanba je přiléhavé u lidí, kteří znají rozdíl mezi dobrem a zlem, kteří mají aspoň nějaký cit pro čestnost, právo či aspoň pro tu nejprostší slušnost.

Toto všechno ovšem u Sovětů není.

Není ani myslitelné, že by se Sověti dovedli stydět za zlo, které svým sousedům či vlastním lidem způsobili. A tak snad není ani správné mluvit o sovětské hanbě.

Víme však o jiných, kteří by se stydět mohli a stydět měli. Za celých 11 let se svobodný západní svět ničemu nepříučil. Jakoby ani nepoznal záměry Sovětského svazu, jakoby neviděl stálý růst sovětské moci na zemi, na vodě i ve vzduchu. Jakoby byl slepý k sovětskému pronikání na Střední východ a do Afriky. Jakoby neviděl podvrtné šíření komunistické ideologie všude tam, kde dosud převládaly hodnoty západní kultury a civilizace. Snad by se tedy o tomto přesmutném výročí spíše mohl a měl stydět celý svobodný svět.

Ale nyní ruku na srdce. Kdo má ze všech lidí nejpřednější povinnost vysvětlit světu, ve kterém žijeme, co je komunismus a kam komunismus míří a co se stane, nebude-li jeho šíření včas postavena hráz? Jistě jsme to především my. Přiznejme, že jsme v tomto ohledu nevykonali - aspoň převážná většina z nás - všechno, co jsme vykonat mohli a měli, at' už z povinnosti k československému, dnes ujařmenému lidu či z povinnosti k dosud svobodné zemi, která nám poskytla nový domov. Kolik lidí ve svém okolí jsme přesvědčili o smrtelném nebezpečí, jež ohrožuje to, co dosud zbývá ze světa svobody, právní jistoty a práva? Kolik projevů jsme pronesli, kolik článků jsme napsali?

Nemáme se o tomto výročí zastydět i my sami? Není to snad i hanba naše?

Budiž tedy naším předsevzetím, že se v budoucnu polepšíme, abychom se aspoň příště už stydět nemuseli.

Dr. Mikuláš Ferjenčík

O osudu Chartistů . . .

Dne 29. května v časných ranních hodinách zahájila Státní bezpečnost v Československu rozsáhlou a předem dobře připravenou akci proti Chartě 77 a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

Zástupci ČSNRA ve Washingtoně předali informace, získané z evropských pramenů, o zatýkání členů VONS a zbití paní Zdeny Tomínové v první řadě Dr. Brzezinskému do Bílého domu ještě před vídeňským summitem.

Informace s příslušnou dokumentací byla rovněž předána Helsinské komisi (Commission on Security and Cooperation in

Europe v kongresu) a některým členům amerického kongresu. Protestní prohlášení proti akci československých úřadů učinili poslanci: Edward J. Derwinski, James J. Blanchard, Lawrence Coughlin, Henry J. Hyde a poslankyně Marjorie Holt; senátoři: Robert Dole, Claiborne Pell, Charles H. Percy a Edward Zorinsky.

Prohlášení všech výše jmenovaných členů amerického kongresu vysílal Hlas Ameriky, takže čs. občané byli informováni o protestech ve Spojených státech.

Oficiální protest za americkou vládu podali Assistant Secretary of State for European Affairs, George Vest a americký velvyslanec v Praze, Mr. Frank Meehan.

O akci čs. vládních úřadů byly informovány různé organizace a instituce, jako Evropská rada ve Strasburku, Atlantická aliance v Bruselu, Amnesty International v Londýně a v New Yorku, Spojené národy, různé organizace zabývající se otázkou lidských práv, dále odbory a americká asociace právníků, které byla rovněž předána dokumentace o případu obžalovaného advokáta Dr. Josefa Danisze, který je stíhán za to, že se snažil podle zákona obhajovat několik Chartistů, včetně Dr. Jaroslava Šabaty a spisovatele Václava Havla.

Informace s příslušnou dokumentací byla předána také některým novinářům, včetně šéfu zahr. oddělení Christian Science Monitor, (kde o akci čs. vlády referoval Eric Bourne) a zahr. dopisovateli Washington Star.

Všem zmíněným organizacím a institucím byl rovněž předán anglický text dopisu, který u příležitosti vídeňského summitu Presidentovi Carterovi a předsedovi Nejvyššího Sovětu SSSR Brežněvovi, předali ve Vídni žijící Chartisté, kteří byli nuceni z Československa emigrovat.

K protestům proti akci čs. úřadů došlo v mnoha západních zemích a organizace Amnesty International požádala čsl vládu o povolení vyslat k soudnímu procesu svého pozorovatele. Mezitím, jak bylo oznámeno z Vídně, podepsala jedna čtvrtina občanů, kteří podepsali Chartu 77 (asi 250 osob), dopis, adresovaný pres. Husákově, ve kterém žádají o propuštění všech vězňů v Československu, včetně členů VONS.

ČSNRA bude v upozorňování příslušných úřadů, organizací a institucí na osud Chartistů v Československu pokračovat. -afa-

Poslední události v Československu a ve svobodném světě, pokud se týkají Československa

Byly zaznamenány další protesty proti zatčení 10 signatářů Charty 77 a členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS):

Předsedkyně britské vlády paní Thatcherová a Britská Labor Party ostře protestovaly proti plánovanému procesu čs. vlády proti 10 členům VONS.

VĚSTNÍK

July - August 1979

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Červenec - Srpen 1979

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

Také U.S. State Department vydal další ostrý protest proti akci čs. vlády, při čemž odsoudil zatčení tří mladých Američanů, Lenore Hunt (Illinois), Albion Buckingham (Pennsylvania) a Michal Birks (California). Československé úřady zatklly jmenované pro převážení náboženské literatury, včetně biblí. K zatčení došlo v Brně dne 3. července a po více jak tři týdny nebylo nikomu z amerického vyslanectví v Praze dovoleno se zatčenými mluvit. Podle posledních zpráv byli jmenovaní již z vězení propuštěni a opustili ČSSR.

U příležitosti 4. výročí podepsání Helsinské dohody vydal prezident Carter prohlášení, v němž mimo jiné také kritisoval a odsoudil akci čs. vlády ve věci zatčení deseti členů VONS. Podobná prohlášení u příležitosti tohoto výročí vydali také posl. Dante B. Fascell, předseda Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinská komise) a senátor Claiborne Pell, místopředseda této komise. Dále posl. Clement Zablocki, předseda zahraničního výboru posl. sněmovny, poslanec John M. Ashbrook (Ohio) a sen. Robert Dole (Kansas). Ve všech zmíněných projevech bylo též odsouzeno jednání čs. vlády, které je v rozporu s Helsinskou dohodou.

Mezitím zprávy o zatčení členů VONS a komentáře o dění v Československu se také objevily v americkém tisku:

(1) New York Times otiskly dopis prof. Gordona Skillinga z Toronto, který popsal situaci zatčených pod titulem: "Attack on Human Rights Movement in Czechoslovakia".

(2) Christian Science Monitor dne 30. července komentoval situaci v ČSSR v úvodníku pod titulem: "Courage Under Husak's Heel".

(3) V neděli 5. srpna přinesla Washington Post článek pod titulem "Celebrating Helsinki", který vyšel pod jménem sen. Claiborne Pell-a, jako místopředsedy Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinská komise). Článek rozebírá situaci v hnutí Charty 77 v Československu a přináší některé dosud neznámé údaje a podrobnosti o Chartě. Zástupci Československé národní rady americké ve Washingtonu dodali Helsinské komisi pro tento účel mnoho dosud veřejně neznámých informací.

Podle zpráv v západním tisku je pravděpodobné, že čsl vláda odložila soud s deseti členy VONS; zahraniční právníci, které rodiny zatčených požádaly o pomoc, byli vyrozuměni, že jim nebude dovoleno zúčastnit se soudního řízení. Francouzská právnička, Sylviane Mercier-ová, která byla v Praze tři dny, se vrátila do Paříže, aniž měla možnost se zatčenými mluvit.

Britský časopis Observer přinesl zprávu, že do Československa má prý v dohledné době přijet Alexej Kosygin, předseda Rady ministrů Sov. svazu, aby pomohl vyřešit nynější krizi v čs. politickém vedení, které prý je rozděleno na dva tábory v otázce, jak řešit vzrůstající hnutí politického odporu. Podle zprávy v Observeru prezident Husák prý dává přednost zmírnění persekuce čs. obhájců lidských práv, zatímco skupina vedená Vasilem Bilákem zastává tvrdší linii. Observer udává, že Moskva podporuje pres. Husáka, který prý je unavený a rozčarovaný a prý je připraven vzdát se presidentského úřadu.

-afa-

Týden porobených národů

Třetí týden v červenci byl vyhlášen prezidentem Spojených států za Týden porobených národů. Po dvacet let vydává americký prezident proklamaci. Letos prezident Carter vydal prohlášení dne 15. července, aby připomenul americkým občanům, že "zásadní víra Američanů v lidská práva na svobodu zůstává po staletí pevná". . . . Ve znamení našeho demokratického dědictví a našich závazků hájit lidská práva "prezident vyzývá občany, aby po celých Spojených státech bylo vzpomenu to těchto ideálů.

Podobná prohlášení vydali guvernéri států a starostové měst. V Illinois guvernér James R. Thompson vzpomenu l porobených národů a upozornil na každoroční událost v Chicagu. Pí. Jane Byrne, starosta města, následovala příkladu zesnulého starosty Richarda Daleyho.

Předseda ČSNRA br. Mikuláš Ferjenčík vydal prohlášení jménem Rady a chicagská oblast ČSNRA se ujala sjednocení krajanské účasti na Den porobených národů v sobotu dne 21. července na náměstí Richarda Daleyho a vyzvala členy odboček, spolupracujících spolků a sdružených organizací, příslušníky tanečních skupin a krajanských družin k účasti. Výzvu podepsali předseda chicagské oblasti br. Emanuel Lát a vedoucí čs. oddílu br. James Krákora, člen předsednictva Rady.

Dopoledne byly vztyčeny vlajky u věčného ohně, program byl zahájen v poledne. Hlavním řečníkem byl Valentin Moroz, nedávno propuštěný ze sovětského vězení. Dále se ohlásil posl. Henry Hyde a Martin Russo, městský radní Roman Pucinski.

Ve Washingtonu vedl vzpomínkovou akci posl. Ed Derwinski z Illinois, který od prvopočátku od r. 1959 má na mysli porobené národy.

V Los Angeles konaly se obřady u pomníku maďarských bojovníků za svobodu v MacArthur parku, kde promluvil br. Dr. Ing. J. Breber. Ze shromáždění byl zaslán dopis senátoru S. I. Hayakawovi a kongresmanu Dornanovi.

Den hanby

Jedenáctého výročí sovětské invaze bude vzpomenu to členy amerického kongresu. Řada senátorů a poslanců ujistila Čs. národní radu americkou, že nezapomínají. Některé projevy byly již uveřejněny v Congressional Record počátkem srpna (koncem srpna C.R. nevyjde, jsou prázdniny).

Jsou to senátor Birch Bayh z Ohio, který vzpomíná "pražského jara" a prorokuje, že ani tisíce dnů sovětské hanby nevyhladí jedinou hodinu naděje".

Posl. Frank Annunzio z Illinois upozorňuje na osud chartistů, mj. na utrpení pí. Zdeny Tomínové. Ke své zprávě připojil výzvu ČSNRA "Freedom is indivisible".

Posl. Claud Pepper z Fla. vzpomíná své návštěvy Prahy r. 1945 a presidenta Beneše.

K protestu se připojují další poslanci: Kongresman S. William Green z N.Y., obvinil Sověty, že porušují čl. 2, sekci 4. Charty Spojených národů a základní práva Československa na

samostatnost a rozhodování o svém osudu. Posl. John M. Ashbrook cituje úmluvu Helsinskou. Senátor Harrison A. Williams z N.J. též upozorňuje na význam Charty v boji za svobodu, nejen Československa, ale i svobodného světa. Posl. Lionel Van Deerlin z Kal. prohlašuje, že barbarský zásah na svobodu jednoho státu ohrožuje všechny ve světě. Posl. Ed Derwinski z Ill. neopomenul zdůraznit důležitost statečných chartistů a k svému projevu připojil výzvu Čs. národní rady americké a zprávu Amnesty International z New Yorku o uvězněných chartistech.

Na kongresu mezinárodního PEN klubu, který se konal v červenci v Rio de Janeiro, byly schváleny resoluce odsuzující porušování lidských práv v Jižní Americe, Evropě a jinde. Předseda konference byl pověřen, aby poslal čs. vládě protest PEN klubu ve věci vězňů chartistů.

Z událostí v Československu

Na rakousko-československé hranici byli zatčeni dne 3. července tři studenti ze Spojených států a zadrženi incommunicado. Osm dní byli nezvěstní než čs. úřady vyzooměly americké vyslanectví a dovolily první styk s Američany. Byli to: Leonore Huntová, 23 let stará, z Galesburg, Ill., Albion Buckingham, 26 let, z Willow Grove, Pa. a Michael Birks, 21, z Fairfax, Kalifornie. Byli obviněni z pašování modlitebních knížek a biblí do Československa. Studenti byli zapojeni do letního studijního programu ve spojení se Slavic Gossip Association ve Wheaton, Ill. a vezli bible darem do zemí západní a východní Evropy, včetně Československa.

Jejich případu se ujal mj. senátor Charles Percy z Ill. a v prvé řadě State Department. Trvalo to celý měsíc než byli propuštěni a jak bývá zvykem, State Department zachovává diskretně vše pod pokličkou. Ani noviny se nezajímaly dále o případ, ač Československo porušilo mezinárodní diplomatickou dohodu: občané mají totiž právo vejít ve styk se svým vyslanectvím neb konsulátem do 24 hodin.

Mladá studentka Huntová studuje teologii na Open Bible College v Des Moines, Ia.; student Buckingham navštěvuje seminář Westminster v Pa. a Birks je zapsán na Christian Heritage College nedaleko San Diego.

Zvýšení cen životních potřeb

Od 1. srpna nastalo značné zvýšení cen. Pod tlakem Sovětského svazu, kde ceny stoupají, bylo nuceno Československo následovat sovětského příkladu. Československo není ovšem jedinou zemí za železnou oponou, Maďarsko a Polsko též byly k tomu přinuceny okolnostmi, ač zvláště v Polsku je otázka politicky ožehavá.

Do nedávna Československo stále poukazovalo na vysoké ceny životních potřeb na západě a doma subvencovalo výrobu některých potřeb, uměle udržovalo nízké ceny a dokonce některé potřeby prodávalo pod výrobní cenou, např. dětskou obuv a ošacení. V úřední mluvě "bylo ted' zrušeno dosavadní cenové zvýhodnění dětského ošacení".

Cena benzínu byla zvýšena o 50 procent; vytápění plynem o 125 procent. Elektřina, telefon, pošta, doprava (až dosud poměrně levná), vše zdražilo.

Vláda sice oznámila, že následkem zdražení zvyšuje pense, o 35 až 50 kčs. u jednotlivců s nízkou pensí, to však nevyváží velké zvýšení cen. Pense občanů jsou od 750 kčs. měsíčně pro jednotlivce a 1330 kčs. pro dva členy rodiny.

František Svejkský:

Československo - země nejstarší

tradice právnícké literatury

Nejednou se nám vynořuje nebo je nám jinými položena otázka týkající se podílu Československa na vývoji různých stránek politického, společenského nebo kulturního života z hlediska nejen vnitřního, ale i celosvětového dění. Ve stínu německé okupace roku 1939 a velké války, která zachvátila celý svět, poslala skupina československých vědců svou odpověď na tuto otázku v rozsáhlém společném díle nazvaném příznačně "Co daly naše země Evropě a lidstvu". Nešlo tehdy - a nejde ani dnes o to, aby s určitou jednostranností vystavovaly určité závažné rysy a momenty, ale aby se docela prostě touto cestou osvětlil smysl existence - a právo na samostatný vývoj těchto zemí, nikoli jen z hlediska okamžité situace a okamžitých potřeb, ale v celé šíři vztahů, které mají i závažnou motivaci historickou. Uvědomujeme si totiž, že určitá stanoviska, určité názory nebo činy nevycházejí toliko z podnětů okamžiku a aktuálních potřeb, nýbrž jsou zároveň - at' už vědomě nebo podvědomě - poznamenány vztahem k určité tradici. Abychom byli konkrétní, stačí připomenout jen to nejobecnější a často opakované: tradici vztahů k Německu, Francii, Rusku; tradici svatováclavskou a reformační, husitskou; tradici vztahů mezi jednotlivými zeměmi, Čechami, Moravou, Slovenskem, Slezskem; tradici hudební - atd. To všechno naznačuje, že historické kořeny a souvislosti jsou nejdůležitějším činitelem, a tedy i klíčem k porozumění nejen minulosti, ale i určitých názorů a postojů k současnosti. Ba, není náhodou, že právě v kritických dějinných obdobích se ozývala odvolání k těmto tradicím, hledala se v nich opora a zdůrazňoval se hlubší smysl dějinného vývoje - "smysl dějin", jak se obvykle říká.

Do těchto souvislostí chceme tu - ovšem velmi stručně - začlenit tradici práva a právně sociálních řádů. I jejich pojetí a funkce krystalizovaly postupně během věků a zrcadlily jednotlivé historické kroky vývoje v zemi i v souvislostech širšího světa. Přes všechny obecné lidské základy smyslu pro právo, řád a spravedlnost objevovaly se během historického procesu od dávné minulosti až po současnost určité osobité rysy, které i v této sféře demonstrovaly specifičnost historického místa a významu těchto zemí.

Není pochyb, že historie procesu, jak se formovaly, ustalovaly a byly přijímány ty či ony právní principy a instituce, ukazuje, jak se v jednotlivých zemích a státních celcích reagovalo na základní cíle práva a právních řádů a jak se interpretovaly jeho stěžejní pilíře. Což není možné pozorovat stále, od nejstarších dob až po současnost, jak jedněm je tato sféra spíše odrazným můstkem pro uplatnění síly, moci, zatímco pro jiné znamená nástroj obrany, výraz důvěry v přibližování k ideálům svobody, spravedlnosti, bratrství? - Těchto otázek se chceme letmo dotknout, neboť jen to dovoluje rozsah této úvahy. Nepůjde nám přitom o speciální hlediska právníka - odborníka a historika, ale o obecně kulturní dosah názorů na právo, neboť toto není jen věcí litery, ale i obecně lidského postoje. Svůj pohled vymezíme ještě dále tím, že se opřeme o jednu z nejzávažnějších forem presentujících myšlenky o právu a jeho přímé formulace - o literaturu. A volíme-li tuto cestu, musíme si být zároveň vědomi, že se tu nejčastěji setkáváme s výrazy ideálů, základních postojů k řádům a právům, jak je určitá doba a její mluvčí viděli. Teprve za nimi šel vlastní život - a ten byl nepochybně složitější. Ale na druhé straně právě v literárně fixovaných názorech, principech a zákonech máme možnost postihnout, z jakých pramenů a pramének se rodila tradice práva a vztah k němu.

Náš pohled je pohled historický. Obrací se k počátkům a vývoji staré tradice, z které vyrostlo to, co nazýváme novodobými názory. Časový úsek je vymezen tou dobou, kdy se v rámci počínající literatury objevují také památky právní povahy, to jest

během druhé poloviny 9. stol. Je to v souladu s historickou situací, kdy se v této středoevropské sféře počínají formovat první závažné státní celky a ty navazují kontakty s evropským světem. Od těchto prvních kroků budeme pak sledovat historický vývoj prostřednictvím několika nejzávažnějších period až do druhé poloviny 18. stol., kdy se - prostřednictvím národních obrození v zemích Českého království i Slovenka - rodí "nová doba" živící už přímo život a ideály vedoucí ke zrodu samostatnosti vyjádřené vznikem Československa.

Pro středověk byly na území Čech, Moravy, Slezska a Slovenska rozhodující (jako ostatně i jinde) dva zdroje, z kterých vyrostla tradice právně sociálních názorů: 1. Kontinuita dávných domácích obyčejů, příkazů a norem ve společenském soužití, která byla udržována z generace na generaci, at' šlo např. o soukromý život v rodinách, o určité formy soudů nebo zásady řídicí směnu zboží. Srovnávací studium může toliko rekonstruovat tuto situaci. Ale nejednou se vynořují i ohlasy starých pověstí, kde se setkáváme s rolí soudců. Dominuje tu kněžna Libuše, která měla i soudcovskou moc a rozhodla se později přenést ji na svého manžela knížete Přemysla. - 2. Druhá tradice, která kladla základy středověkého vývoje názorů na pojetí práva a povinností ve vztahu k společenským a politickým řádům, byla prvkem vnášeným zvenčí v době, kdy se tato územní sféra počala začleňovat do širších souvislostí evropských. Odtud přicházely některé už hotové a ustálené názory a principy, které se vyvinuly na základě staršího vývoje v určitých oblastech Evropy, a v určitém smyslu se dokonce opíraly i o odkazy antiky.

Toto setkání se v historických počátcích československých dějin událo jednak na bazi náboženské, to jest s rostoucí christianizací, jednak na bazi politicko-státní. Zároveň s těmito faktory, náboženským a politickým, pronikaly vedle podnětů kulturních i určité názory na právní řád a jeho ustálení ve společnosti. S tím šla ruku v ruce i snaha kodifikovat právní řády, takže i na tomto úseku připadla důležitá role literatuře. Iniciativa širokého kulturního dosahu nekončí však tady. Počal se brzy rodit také osobitý typ odborníka, znalce a reprezentanta tohoto práva. Konečně odbornost vyvolávala i potřebu zvláštního vzdělání, a tak docházelo k začlenění studia práva i do tehdejšího školského systému. Právníké vzdělání, a hlavně právníká praxe kladly důraz na znalosti jazyka a stylistiky s ohledem na práce notářské a také na schopnosti řečnické. To všechno směřovalo nejen k výchově juristů v úzkém smyslu toho slova, ale k výchově úředníků ve veřejné správě vůbec - a nakonec i diplomatů. Vyvrcholením všech těchto cílů staly se nakonec university, kde vznikaly zvláštní fakulty právníké.

Každá historická epocha přistupovala k řešení svého vztahu k světu a k životu z hlediska historického stupně, odpovídajícího společenské i filosofické situaci doby. To přirozeně určovalo i pojetí práva a právních řádů. Středověký přístup byl spjat především s dvěma vedoucími složkami v tehdejší životě: církví a postupně se vyhraňujícím stavem šlechtickým. Závažným činitelem společenským, jehož role se obrážela i ve středověkých textech právní povahy, stalo se i město.

Se zavedením křesťanství dostával se do života společnosti i ustálený soubor zásad a zákonů, přijímaných závažně v celém křesťanském světě. Nábožensko-morální kategorie byly aplikovány na různé stránky soudobého života. Pro historické území novodobého Československa je tu třeba připomenout, že se tak stalo dvojnásobně, neboť i samo křesťanství přicházelo ze dvou stran: ze sféry římsko-latinské na Jihu a Západě - a z východní sféry byzantsko-řecké s centrem v Cařihradě. Tedy, už tady začíná na tomto území jedna z tradic - konfrontace západní a východní orientace. Z obou těchto sfér přicházeli misionáři, kteří vedle základních názorů náboženských otvírali okna i do jiných sfér života společenského i kulturního. Spolu s tím se kladly i základy pro tradici právní literatury. Zatímco misionáři z

oblasti římsko-latinské přinášeli vzdělanost, a s ní i literaturu latinskou, byzantská misie, reprezentovaná bratry Konstantinem (pozdějším sv. Cyrilem) a Metodějem ustálila od svého příchodu v roce 863 na území mocného státního celku - Velké Moravy užívání jazyka slovanského jako jazyka liturgie i literatury vůbec. (Jazyk, kterého užívali, byl jižním slovanským dialektem, který znali z Makedonie; byl ovšem tehdy srozumitelný i Slovanům ve Velké Moravě a jejím okolí).

Mezi literárními památkami spjatými se slovanskou misijí na Velké Moravě nacházíme i první knihy právní povahy "Zakon sudnyj ljudem", týkající se především laiků a dále církevně slovanský překlad byzantského zákoníka týkajícího se vnitřního života církve, zvaného "Nomokanon". Rozvoj činnosti byzantské, a tedy i slovanské tradice, který začal z iniciativy velkomoravského knížete Rostislava a zasahoval i území Čech a Slovenska, byl v tomto středoevropském prostoru přerušen sjednocujícími snahami politickými i římské církve koncem 12. století. Rozhodující role připadla od té doby druhé složce, římsko-latinské. I ta se uplatňovala vedle vlastní sféry náboženského života i v širším okruhu umění a vzdělání, včetně škol. Její vliv se projevil i tam, že kulturním jazykem se stala latina, a to poznamenalo i právníkou literaturu až k rozhraní 13. a 14. stol. S rozvojem středověkého života je přitom možné pozorovat, že i v tomto speciálním okruhu počaly se postupně stále častěji ozývat ohlasy světské problematiky. Vedle universální právníké literatury kolující Evropou začaly vznikat i texty vyvolané domácí situací a iniciativou světských kruhů.

(Pokračování příště)

Večer na rozloučenou s dr. Schwarzenbergem

V pátek 22. června se sešli přátelé na večírku na rozloučenou s manžely Schwarzenbergovými v sále a terase Three Oaks hotelu Drake v Oak Brook, Ill. Předsednictvo ČSNRA chtělo tímto způsobem vyslovit veřejně svůj dík svému milému členu, který po dvě desetiletí byl duší zahraničního výboru a dlouholetým místopředsedou Rady.

Sešlo se mnoho přátel onoho krásného večera, aby za přátelské pohody projevíli uznání. Z proslovů, byť časově omezených, nicméně vyznělo to nejdůležitější: náš upřímný dík za ničím nezkalené přátelství, za léta práce neporušené žádnou neshodou a nepochopením. Děkovali jsme za shodu, mír, za duch optimismu, který vnášel do každého styku a jednání.

Večer byl zahájen modlitbou Otce Vojtěch Víta, O.S.B. Po srdečném přívítku místopředsedy ing. Štefana Papánka zahájila po večeri ses. Vlasta Vrázová program večera. Jménem nepřítomných vzdálených přátel, kteří se nemohli zúčastnit, přečetla výstižný vřelý dopis dr. Jana Papánka z New Yorku a oznámila též další dopisy a telegramy.

Proslov předsedy Rady dr. Mikuláše Ferjenčíka byl uveřejněn v minulém čísle Věstníku.

Za členské organizace promluvili: br. ing. E. Dellín za ČSA; za Slovenský Sokol br. Adolph Čierný, který si zvlášť cenil diplomatické a politické znalosti dr. Schwarzenberga, od kterého se mnoho přiučil o Československu, ale i o své rodné zemi, o Spojených státech.

Za třetí členskou organizaci, Společnost pro vědy a umění, promluvil dr. František Svejkovský. Celková činnost prof. Schwarzenberga v SVU byla už oceněna při jiné příležitosti a proto zde se Svejkovský zamyslel nad základními rysy Schwarzenbergova přístupu k otázkám vědy a umění, a konstatoval, že ho charakterizují dvě základní tendence: tendence syntetizovat, vidět děje a fakta v širokých, vzájemných souvislostech. A - za druhé - tendence vycházet z reality, z konkrétních jevů života, historie, politiky, nikoli z abstraktních

ideálů a předpokladů. V tom se jeví jeho příklon k aristotelovsko-tomistické filosofické tradici.

Předseda Oblastního výboru ČSNRA br. Emanuel Lát svým srdečným, humorným vyprávěním vtípně vystihl povahu dr. Schwarzenberga, jeho demokratické cítění a skromnost. Br. Lát totiž po všechna léta spravoval mu jeho staré "káry", "nevím kam na ty rarity chodil, zatímco mnozí jiní (z uprchlíků) jezdili v cadillacích".

Předsedkyně Čs. ženské národní rady v exilu se rozloučila s věrnou členkou, spoluzakladatelkou Ženské rady, pí. Amálkou Schwarzenbergovou, která si získala každého svou srdečností a laskavostí.

Br. František Desenský, místopředseda Velehradu a Klubu Domov, zdůraznil zásluhy dr. Schwarzenberga o duch svornosti, který prosazoval a který vládl všude za jeho předsednictví a v jeho přítomnosti.

Br. Čeněk Torn přečetl zdravici Rady svobodného Československa s osobním dodatkem předsedy dr. Mojmíra Povolného.

Proslovy shrnula závěrečně ses. Vrázová těmito slovy: "Byla by to záplava díky a moře slov, kdyby každý z nás mohl projevit svoje city. Jak také shrnout tolik lásky do mála slov? Anglická básnička Elizabeth Barrett Browning začíná svůj slavný sonet: "How do I love thee? Let me count the ways". Ale my nejsme schopni vypočítat, a ostatně ze všech slov by jaktak vyplynulo jediné, že se nechceme a nebudeme loučit. Tak co dělat?"

Připoutáme si br. Schwarzenberga k sobě aspoň jednou páskou. - Zde symbolicky znázorněna je letenka, okružní let Evropa-Chicago, kterou má u nás na skladě, vlastně k vyzvednutí u kterékoli letecké společnosti, na kteroukoli dobu v budoucnosti, až se mu po nás zasteskne, nebo až mu vyšleme naléhavý SOS, že ho tu potřebujeme. - Drahý br. Schwarzenbergu, přijměte od nás všech dnes toto pouto, kterým si Vás zavazujeme.

Závěrem, dr. Schwarzenberg děkoval "za přátelství, které způsobilo, že léta zde mezi vámi prožítá byla pro nás a naše děti, Ludmilku, Isabelu a Jana, tak krásná, radostná a věru nezapomenutelná. A nyní mám ještě prosbu: nedejte zmlknout hlasu Československé národní rady americké. Tato prosba se ovšem netýká přímo vás, ale okruhu vašich přátel a známých, na které můžete vykonávat vliv. Vy sami jste svoji přichylnost k Radě osvědčili dost často - a také svoji dnešní přítomností. Vždyť jste sem dnes nepřišli i snad jen kvůli nám, ale především z věrnosti k Radě.

Tož, o co jde?

Je samozřejmé, že nikdy nemůže být promlčen nárok Čechů a Slováků na svobodu, na sebeurčení a šamostatnost, na vlastní, svrchovaný a neodvislý stát. Ale naděje na brzké splnění tohoto nezadatelného nároku by ochabla, kdyby nutnost jeho splnění nebyla stále připomínána, kdyby se americká větev národa přestala o to starat.

Všechny s tím spojené obtíže dobře známe. Změnily se doby a změnili se lidé. Za doby prvního a druhého odboje byla válka - něco se dělo. Bylo jasno, že v případě spojeneckého vítězství bude Československo neprodleně ustaveno, či osvobozeno. Potom následovala doba tzv. studené války. Zase stávalo zdání, že se něco děje. Potom však Západ uznal za vhodné prohlásit, že studená válka prý už neexistuje, že se neděje nic, dojem marnosti a dojem, že všechno je "na dlouhé lokte".

Stejně se změnili lidé. Dnešní generace nemá záliby ve schůzování, ve spolkaření, v demonstracích, manifestacích či hromadných projevech. I z toho vzniká dojem marnosti či beznaděje.

Tím důležitější je udržet slyšitelný hlas dnes jedině svobodné větve národa, i když to znamená více obětavosti a vytrvalosti, než kdy dříve. Víte, kolik dobra vykonal a vykonává např. náš American Bulletin, který informuje představitele amerického života akademického i veřejného o tom, co by měli o nás vědět, ale často nevědí.

Víte, jak je důležité, aby naše požadavky byly slyšeny na nejvyšších místech vládních, jak se stalo právě nedávno na State Departmentu. A to vše je možno udržet, v tom všem je možno pokračovat i bez hromadných projevů, či bývalých slavných "Československých dnů", pokud jen potrvá vaše podpora Československé národní rady americké. Prosím vás dnes snažně: starejte se o to. . . Nejen pro čest a dobré jméno americké větve českého a slovenského národa, ale pro lepší budoucnost lidu doma vás prosím: nedejte zmlknout hlasu Československé národní rady americké."

Zpráva z předsednictva ČSNRA

Schůze předsednictva, první po prázdninách, se konala v úterý večer, dne 7. srpna v úřadovně Rady v Ciceru. Byla zahájena v 6:45 br. předsedou Ferjenčíkem.

Zápis schválen beze změny.

Předsednictvo se zajímalo především o akce v prospěch vězněných chartistů, o Týden porobených národů a Den sovětské hanby. Došla obsáhlá korespondence, kterou br. Ferjenčík předložil přítomným. Zprávy z Washingtonu byly stručně popsány pro tisk a nalézají se na str. 1-2 Věstníku. Ses. Faltusové byl vzdán dík za velkou práci, kterou vykonala v rámci činnosti Rady, zvláště v tomto období, kdy se jedná o jedenácté tragické výročí sovětské invaze, o čtvrté výročí Helsinské dohody a o osud chartistů.

V počtě byl dopis spisovatele Ivana Medka, syna generála Medka, který píše Radě z Vídně, že české nakladatelství Konfrontace ve Švýcarsku vydá koncem roku první knihu Rudolfa Medka, román Mohutný sen, který líčí začátky bojů legií s bolševiky na Sibiři. Rada vítá tuto zprávu o vydání díla, "které nenáviděli nacisté stejně jako komunisté". Ve svém tisku Rada bude všemožně podporovat toto dílo.

Pí. Ruth Crawford Mitchellová dopisem, a pí. Betka Papánková telefonicky, oznamují, že konečně vyjde životopis o Dr. Alici Masarykové nakladem International Center, Pittsburgh University. Je tu účet za závěrečnou úpravu rukopisu, za fotografie a různé dokumenty. Odhlasováno přispět darem \$1000. Masaryk Publications Trust na vydání knihy, na které autorka pracovala po dlouhá léta.

Spisovatel a nakladatel Škvorecký se připravuje vydat nákladné a důležité dílo, Paměti dr. Drtiny. Podánilo se propašovat rukopis, o kterém se dá předpokládat, že doplní a opraví mnohé dohady o historických událostech z války a po válce v boji s komunisty. Rozhodnuto, že Rada založí vydavatelstvo obnosem \$1500, aby se uskutečnilo vydání Pamětí v době nejméně.

Účty dodatečně schváleny, taktéž zpráva ses. Marie Langové za úřadovnu. Ses. Vrázová stručně referuje o večírku na rozloučenou s br. dr. Schwarzenbergem a o stycích Rady s Amnesty International.

Redakce se omlouvá, že "In Memoriam" a "Dary" budou uveřejněny v příštím čísle.

Z oblastí a odboček

Z Oblastního výboru Chicago

Na členské schůzi konané 10. května 1979

byl volen výbor pro uspořádání plesu 1980.

Na návrh ses. Vrázové, předsedkyně plesu (zvolené již valnou hromadou), byli zvoleni čestnými předsedy plesu manž. dr. Mikuláš a Milada Ferjenčíkovi a dr. František a Amálie Schwarzenbergovi, co-chairmanem ses. Vrázové br. Emanuel Lát, předseda oblasti, mistress of ceremonies Judith Topinková, choreografem dr. Mojmir Viktorin. Na návrh M. Langové dalšími členy výboru zvoleni: Olga Cyknerová, prof. Frank Kubina, Olga Svejková. Ses. Ferjenčíková navrhla do výboru pro předprodej vstupenek Evu Manovou a ses. Nehasilová br. Franka Desenského. Oba zvoleni. Širší plesový výbor zůstane takřka v témže obsazení jako loňský. Usneseno, že všechny tři taneční krojované skupiny budou pozvány k vystoupení na plesu a každá skupina obdrží dar \$75.

Schůze konaná 9. srpna 1979 jednala především o přípravě Československého dne, který letos bude uspořádán v sobotu večer 27. října ve Velehradě - k oslavě 28. října. Předseda br. E. Lát seznámil přítomné s průběhem příprav.

Tajemnice M. Langová předložila došlou poštu:

Česko-americké kulturní středisko Velehrad žádá o přijetí do Oblastního výboru ČSNRA v Chicagu jako přidružená organizace. Jednomyslně odhlasováno a br. Lát vyjádřil přítomnému místopředsedovi Velehradu br. Desenskému radost nad rozhodnutím jejich organizace.

Taneční skupina Klubu Domov děkuje za finanční příspěvek \$75 a přijímá pozvání k vystoupení na plesu. Od Moravské kulturní společnosti došel písemný dík za finanční dar \$75; dle telef. rozhovoru bude o našem pozvání rozhodnuto na zájmové schůzi MKS.

Čs. Orel v exilu zaslal své členské příspěvky jako přidružená organizace a sděluje, že br. ing. Vl. Richter nemůže jednotu nadále v oblasti zastupovat ze zdravotních důvodů. - Ses. Kosová zaslala schůzi své pozdravy, pro nemoc se nemůže schůze zúčastnit.

Judith Topinková sděluje, že její kandidatura na úřad illinoisického poslance za 7th District pro ni znamená velké časové zaneprázdnění a doporučuje, aby do plesového výboru 1980 byla přizvána Judith Kukralová (naše debutantka 1979), která je ochotna pomáhat jí v psaní anglických tiskových zpráv pro americké noviny a také pomoci i v ostatní práci s přípravou debutantského vystoupení. - Taj. M. Langová navrhuje, aby doporučení Judy Topinkové bylo vzato v úvahu a Judy Kukralová se stala členkou plesového výboru. Kladné rozhodnutí bylo jednohlasné.

V závěru schůze předala ses. Langová předsedovi br. Látovi gramofonové desky, které plesovému výboru laskavě půjčuje prof. Frank Kubina - Slovanské tance v nahrávce Talichově - tak aby na přehrávce u br. Láta mohl být vybrán Slovanský tanec, který by krojovaní zatančili na plesu. K schůzce u br. Láta budou přizváni zástupci tanečních skupin.

Br. Lát ukončil 45 minutovou schůzi před 9. hodinou. Ze schůze vyšla řada dobrých podnětů.

La

Odb. "Západní Předměstí"

Odbočka konala členskou schůzi v úterý večer 19. června v Mid-America Federal v Ciceru. Předseda Vlasta Vrázová.

Po krátkém projednání úředních záležitostí byla zahájena hlavní část programu večera, na kterou se těšili přítomní, nejen

členové, ale i četní přátelé z ostatních odboček. Přišli, aby vyslechli přednášku prof. dr. Františka Svejkovského na téma "Čechy, nejstarší slovanská země s psanými řádami a zákony" (viz. str. 3).

Večera se zúčastnil br. dr. František Schwarzenberg, člen odbočky Západní Předměstí, před svým odjezdem do Evropy. Neradi jsme se s ním loučili.

Příští schůze odbočky se koná v úterý večer 18. září v síni Mid-America Federal v Ciceru. Začátek v 7:30. Po projednání úředních záležitostí promluví člen odbočky, br. Dr. Bedřich Šalanský Kent o svých dojmech z nedávné cesty do Tokia, Hongkongu, Thajska a Indie. Vyprávění doplní promítnutými diapositivů. Srdečně zveme členstvo všech chicagských odboček ČSNRA a přidružených organizací.

Odbočka "T. G. Masaryk" v Los Angeles

Duben - červenec

7. dubna se zástupci odbočky, Ing. B. Rajek, Rev. J. Popelka a Dr. Ing. J. Breber, zúčastnili rally na podporu Tchaj-wanu. Projevy amerických politiků, tchaj-wanských občanů a Američanů čínského původu vyzývaly k podpoře bezpečnosti svobodného Tchaj-wanu, který se cítí být západními mocnostmi, zejména USA zrazen a vydán v budoucnosti na pospas brutální komunistické Číně. Rozhodnutí prezidenta Cartera o přerušení diplomatických styků s Čínskou republikou má zatím jen psychologické účinky, ale ty jsou evidentní na Tchaj-wanu již nyní. Tisíce Tchaj-wanců se snaží o vystěhování do USA, investice do hospodářství vážnou, snahy o vývoz kapitálu vrcholí a protiamerické nálady trvají. "Situaci na Tchaj-wanu si dovedou představit jen ti, kteří podobnou politickou situaci zažili, například Čechoslováci v době mnichovské zrady "řekl kongresman R. Dornan ve svém projevu. (Kongresman Dornan je pravidelně odbočkou informován o čs. problematice.) Problematické taktizování dnešní administrativy na úkor zásad a nejvěrnějších spojenců USA bylo zástupci odbočky veřejně odsouzeno (na rozdíl od neopodstatněného nadšení některých čs. exilových novinářů).

V květnu vydala odbočka zvláštní číslo svého časopisu "Za svobodné Československo" (vydáván příležitostně jako pozvánka na politické a kulturní akce) s vybranými fejetony zpěváka, textaře a spisovatele Jaroslava Hutky, signatáře Charty 77. Koncert J. Hutky pak uspořádala odbočka v sokolovně 30. května. Koncertu se zúčastnilo sto spokojených diváků. Díky příspěvku SVU Los Angeles bylo možno uhradit cestovní náklady hosta a ještě zaslal po J. Hutkovi \$200,- švédské Amnesty International na pomoc vězněným Chartistům. Odbočka se postarala také o pětidenní pobyt J. Hutky a jeho paní v Los Angeles a uspořádala s ním besedu v restauraci "Heart of Europe".

70. narozeniny a 50. výročí umělecké činnosti místopředsedy odbočky Karla Finka oslavila odbočka společně se Sokolem Los Angeles a SVU dne 16. června. Předseda odbočky Ing. Boris Rajek předal při této příležitosti K. Finkovi bohatě dekorovaný diplom, dílo J. Krupkové a akad. malíře J. Zavřela.

Po oznámení o zatčení předních čs. disidentů v Praze rozeslala odbočka informativní dopisy redakcím několika předních amerických deníků. Bohužel Los Angeles Times a Washington Post, jakož i jiné deníky, neinformovaly o zatčení Václava Havla a deseti dalších signatářů Charty 77 do dnešního dne. Ignorovaly i projevy několika kongresmanů na toto téma.

Při slavnostním zahájení "Týdne porobených národů" před pomníkem mad'arských bojovníků za svobodu v MacArthur Park v Los Angeles promluvil Dr. Ing. J. Breber jménem odbočky a

RSC o chystaném procesu s čs. disidenty v Praze. Vyzval zástupce jiných porobených národů ke spolupráci a k vytváření společného nátlaku na vládu USA, která pomáhá demokratickým hnutím za železnou oponou nedostatečně. Ze shromáždění byl poslán dopis senátoru S. I. Hayakawovi a kongresmanu Dornanovi s výzvou, aby se připojili k protestům členů kongresu Derwinského, Dola, Coughlina, Zorinského a jiných. Dopisy podepsali zástupci devíti národů a Arthur Snyder, losangeleský councilman.

Členové výboru odbočky našli práci, po značných obtížích pěkný byt, dali potřebné záruky a finanční půjčku dvěma nověpřichozím exulantům ze Sence u Bratislavy. Za posledních 5 let pomohli členové odbočky nejméně 12 krajanům při prvních krocích v Americe.

V posledních měsících uveřejnilo několik exilových skupin výzvu k finanční sbírce na pomoc pronásledovaným čs. disidentům. Odbočka organizuje pomoc rodinám vězňů a nezaměstnaným signatářům Charty již přes rok a spolehlivou cestou odeslala přes \$400. - Přispějte i vy!

Odbočka San Francisco

Odbočka společně se Sokolem uspořádala úspěšný večer s populárním zpěvákem Jaroslavem Hutkou. Br. Jiří Špánek popisuje v sokolském Zpravodaji setkání v sokolovně: "Měli jsme na to jen tři dny a proto jsme svolávali krajané telefonicky. Přišlo jich na tento telefonický pokus hodně. Všichni byli jeho vystoupením spokojeni . . ."

V sobotu večer dne 18. srpna vzpomene odbočka se Sokolem výročí sovětské invaze a promítne film "Seven Days to Remember", který ústředna Rady vysílá pořadatelům.

Chicagské SVU se loučilo se svým předsedou

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Chicagu uspořádala dne 25. května t.r. večer, který měl poněkud neobvyklý ráz. Svědčil o tom i mimořádně vysoký počet návštěvníků (blížíci se číslici 100) z řad těch chicagských Čechů, Moravanů a Slováků, kteří projevují trvalý zájem o formu společenského života rozvíjenou a udržovanou SVU a kteří se přišli rozloučit s předsedou naší skupiny, **dr. Františkem Schwarzenbergem**. Nebot' dr. Schwarzenberg nás natrvalo opouští a odchází do Rakouska.

Cílem večera nebylo pouze formální rozloučení, ale v souladu s praxí schůzek SVU měla i tato schůzka znamenat přínos do našeho kulturního života. Dr. Schwarzenberg se s námi rozloučil přednáškou. Téma jeho projevu "na rozloučenou" určila dlouholetá obětavá činnost, kterou dr. Schwarzenberg věnoval Společnosti at' už ve funkci jejího předsedy, nebo člena předsednictva, nebo předsedy její chicagské odbočky: byla jím úvaha nad smyslem a posláním Společnosti i nad jejími úkoly v současnosti i budoucnosti, spojená s osobním kredem řečníkovým, vysloveným při opouštění této činnosti.

Na pozvání chicagského Oblastního výboru ČSNRA přijede do Spojených států spisovatel Vladimír Škutina

dlouho v Československu vězňem, který dnes žije ve Švýcarsku. V Chicagu ho uvítáme 25. října a v sobotu večer 27. října představíme ho veřejnosti ve Velehradě, 27. ul. a Lawndale Ave. Po vyhoštění z Československa uspořádal v různých městech záp. Evropy 27 besed, které navštívilo na 8,000 lidí, což je nejlepším důkazem zájmu o jeho pravdivé líčení dnešní situací v Československu, o poslední zprávy o Chartistech.

Večer, na kterém k nám v předvečer 28. října Vladimír Škutina promluví, bude spojen s večerí. Další podrobnosti budou zveřejněny v tisku. Reservace zařizuje úřadovna - 656-1117.

Již název přednášky "Podle čeho nás svět posuzuje?" a především jeho podtitul "O šlechtictví ducha, srdce, rukou a rodu" prozradil, jaké jsou základní zdroje a předpoklady, které mohou lidem i celým národům přispívat k vydobytí si št'astného, svobodného a spokojeného života. Nebot' historie již mnohokrát ukázala - řekl dr. Schwarzenberg - že hlediska, podle kterých svět posuzuje jednotlivé národy, se ve svém základě opírají o určité konstantní hodnoty, a těmi jsou především hodnoty mravní. Tyto mravní hodnoty v sobě zahrnují různé pojmy šlechtictví: **šlechtictví ducha** se svými nejvyššími metami nadání a intelektu, **šlechtictví srdce**, projevující se poznáváním a uskutečňováním dobra, láskou a vysokou mravní úrovní všeho konání, **šlechtictví rukou**, spočívající v dovednosti manuální, a konečně i **šlechtictví rodu**, vyznačující se zděděným smyslem pro povinnost i pro kladení zájmů obecných nad zájmy jednotlivce.

Přednášející se zastavil blíže u těchto jednotlivých pojmů a ukázal na příkladech z naší národní historie, jak se náš národ s těmito mravními hodnotami vypořádal, jak si je udržoval, jak se o ně v těžkých dobách historie opíral a jak se s jejich pomocí obrozoval a vítězil. At' v celku, nebo v jednotlivcích. A svět to věděl a oceňoval to.

Svět znal a zná dobře i vysokou vědeckou a uměleckou vyspělost našeho národa, která spolu s vyspělostí mravní byla vždy specifickým příznakem naší kultury. Aby tento zájem světa mohl být i nadále udržován na své výši, závisí dnes nejen na našich lidech doma, kteří v okleštěných podmínkách se nemožno rozvíjet tak, jak by byli schopni, ale i na práci a působení SVU, které svou činností může k tomuto světovému zájmu mnoho přispět. Zde právě vidí dr. Schwarzenberg hlavní poslání Společnosti pro vědy a umění: pomoci udržet i nadále naši vědeckou a kulturní vyspělost i dřívější zájem světa o ni.

Na rozdíl od jiných organizací nesdružuje členy SVU ani politická, ani náboženská příslušnost, - pokračoval dr. Schwarzenberg. Sdružuje je však trojí láska: láska ke svobodě, láska k domovu a láska k duchovnímu odkazu národa. To první zahrnuje v sobě také pluralismus názorový, at' se týká politiky nebo náboženství, vědy nebo umění. "Chceme vždy a ve všem prosazovat a hájit názorovou svobodu, pokud nepopírá zásady svobodného myšlení a jednání," říká dr. Schwarzenberg. A pokračuje: "Duchovním odkazem našeho národa je křesťanství a humanismus. Křesťanský humanismus je jedním z nejdůležitějších prvků, které vytvářejí duchovní odkaz národa, a je i dnes naším poselstvím. Nemůže-li se dnes křesťanský humanismus rozvíjet doma, musíme jej zachovat my zde ve svobodném světě a odevzdat jej neporušený příštím, zcela jistě zase svobodným generacím národa."

Jaké úkoly z toho vyplývají pro SVU? "Musíme vydávat svědectví o tom, že jsme v minulosti přinesli a v přítomnosti ještě přinášíme důležitý přínos do pokladnice všeho lidského vědění, dobra i krásy vytvořené člověkem. Věřím, že jako v minulosti, kdykoliv jsme vítězili, bude i příští vítězství národa vítězstvím ducha nad hmotou," odpovídá na tuto otázku dr. Schwarzenberg. A svůj projev zakončuje slovy:

"Dnes, když se s vámi loučím, chci vyjádřit svoje přesvědčení, že Společnost pro vědy a umění a také tato její místní skupina v Chicagu svým svědectvím mocně přispěje k osvobození Československa, a tak splní svůj úkol."

Večer střídavě řídili oba místopředsedové skupiny dr. František Svejkovský a dr. Bedřich Kent-Šalanský. Dr. Svejkovský přečetl v závěru večera dopis, který zaslal dr. Schwarzenbergovi na rozloučenou předseda Společnosti pro vědy a umění dr. Jan Tříška. Poté dr. Svejkovský poděkoval dr. Schwarzenbergovi a jeho choti za pomoc a zájem, jaký věnovali práci místní skupiny SVU v Chicagu, a vřelými slovy se s oběma rozloučil.

-os-

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

(USPS 658-460)

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois